A régen élt népek között, akik előttetek éltek, volt egy király, akinek a szolgálatában volt egy varázsló

Szuhayb-tól (Allah legyen elégedett vele), miszerint Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: A régen élt népek között, akik előttetek éltek, volt egy király, akinek a szolgálatában volt egy varázsló. A király küldött hozzá egy fiatal embert, hogy azt a varázslatra megtaníthassa. A fiatal ember a varázslóhoz menet találkozott egy szerzetessel, aki útközben lakott, vele gyakran leült és hallgatta a beszédét. Annyira kedvelte a szerzetes beszédét, hogy akárhányszor a varázslóhoz ment, mindig megállt a szerzetesnél. Ezért a varázsló rendszeresen megverte, amiről a fiatal ember panaszkodva említést tett a szerzetesnek. Az pedig mondta neki: Ha félsz a varázslótól, mondd neki azt, hogy a családom tartott vissza. Ha pedig a családod kérdezget téged, mondd nekik, hogy a varázsló tartott vissza téged. Ez a stratégia eltartott így egy darabig. Egy napon, a fiatal ember látta, hogy egy hatalmas állat zárja el az utat az emberek előtt. A fiatal ember azt mondta magában: Most, a mai napon, meggyőződhetek arról, hogy ki a jobb: a varázsló vagy a szerzetes. Így tehát felkapott egy követ és azt mondta: Ó, Allah! Ha a szerzetes útja kedvesebb a Számodra a varázsló gyakorlatánál, abban az esetben rendeld úgy, hogy ez az állat pusztuljon el, azért, hogy az emberek szabadon járhassanak. Ezután a kővel megdobta az állatot, amely el is pusztult. Így az emberek szabadon járhattak és kelhettek. A fiatal ember ezt elmesélte a szerzetesnek, aki azt mondta: Ó, fiam! A mai naptól jobb vagy nálam. Azt hiszem elértél egy olyan fokra, amikor nehézségben részesülhetsz és próbának vettetsz alá. Ha ez be fog következni, ne tudasd senkivel a mi kapcsolatunkat! A fiatal ember gyógyítani kezdte a születésénél fogva vakot, a leprást és más beteg embereket. Ezen hírek eljutottak egy, a királyi udvarhoz tartozó emberhez, aki időközben megvakult. Rengeteg ajándékkal elment a fiatal emberhez és így szólt: Mindezek a dolgok a tieid lesznek ha meggyógyítasz. A fiatal ember pedig mondta: Én nem gyógyítok senkit. Egyedül a Magasztos Allah az, Aki a gyógyulást adhatja. Ha kinyilvánítod hitedet a Magasztos Allahban, akkor én imádkozni és fohászkodni fogok érted és Ő gyógyulást fog adni neked. Ő tanúságot tett az Allahban való hitéről, ezért a Magasztos Allah visszaadta látását. Ezután elment a királyi udvarba és szokása szerint a helyére ült. A király megkérdezte tőle: Ki adta vissza a látásodat? Az udvari ember pedig azt felelte: Az én Uram. A király tovább kérdezősködött: Lehet-e neked rajtam kívül is Urad? Az ember pedig azt mondta: Az én Uram és a te Urad is Allah. Ekkor a király elrendelte, hogy tartóztassák le az udvari embert és kínozzák meg míg el nem árulja a fiatal ember nevét. Ezután a fiatal embert az uralkodó elé vitték, aki mondta neki: Fiam! Olyan jártassá váltál a varázslatban, hogy képes vagy meggyógyítani a vakot, a leprást és más betegeket is? A fiú mondta: Én nem gyógyítok senkit. Allah gyógyíthat csupán. Őt is fogságba vetették és addig kínozták míg el nem árulta a szerzetes nevét és rejtekhelyét. Azt is hívatták a királyi udvarba és felszólították: Tagadd meg a hitedet! Ám ő ezt nem

tette meg. Ekkor a király hozatott egy fűrészt, amit a szerzetes feje közepére helyeztek és ketté vágták vele a fejét. Majd előhozták az udvari embert és azt is felszólították, arra, hogy tagadja meg a hitét. Ezt ő visszautasította, így őt is szétvágták. Majd előhozták a fiatal embert. Azt mondták neki: Tagadd meg a hitedet! Ám ő ezt nem tette meg. Ekkor a király a fiatal embert az embereire bízta és meghagyta nekik, hogy: Vigyétek el erre és erre a hegyre! Menjetek fel a csúcsára, és ha még mindig visszautasítja a kérést, vessétek le a mélybe. Felvitték a hegy csúcsára. Ahol is a fiatal ember fohászkodni kezdett: Ó, Uram, Allah! Uram! Ments meg engem ezektől, úgy, ahogyan Te jónak látod. Ezt követően földrengés rázta meg a hegyet és a király emberei lezuhantak. A fiatal ember visszament a királyhoz, aki mondta: Mi történt a kísérőiddel? Ő pedig ezt válaszolta: Allah megmentett engem azoktól. Ezután a király egy másik csoport emberre bízta, hogy egy kis csónakon vigyék ki a tengerre. Ha továbbra sem tagadja meg a hitét, vessék a hullámok közé. Így tehát kivitték a nyílt tengerre, ahol a fiatal ember fohászkodott: Ó, Allah! Uram! Ments meg engem ezektől, úgy, ahogyan Te jónak látod azt. A csónak elsüllyedt, a király emberei mind megfulladtak, ezután a fiatal ember visszament a királyhoz, aki megkérdezte: Mit csináltak kísérőid? Ő pedig felelte: Allah megmentett engem azoktól. Majd még hozzátette: Nem leszel képes megölni engem, hacsak nem teszed azt, amit én mondok neked. A király megkérdezte mi lenne az. A fiatal ember pedig ezeket mondta neki: Hívd össze az embereket egy nagy téren, majd akassz fel engem egy pálmatörzsre! Majd vegyél ki egy nyilat a tegezemből, helyezd az íj közepére és mondd: Allah nevében, aki e fiatal ember Ura! Majd lődd ki rám a nyilat! Ha így cselekszel, képes leszel elpusztítani engem. A király az elmondottak alapján cselekedett. Az embereket összehívták egy nagy téren, a fiatal embert felakasztották a pálma törzsére, majd a király kivett egy nyilat a tegezből, az íj közepére helyezve azt mondta: Allah Nevében, aki e fiatal ember Ura. Majd lőtt. A nyíl a fiatal ember halántékát érte, aki felemelte a kezét a halántékára, majd meghalt. Ekkor az összegyűlt emberek azt mondták: Hiszünk a fiatal ember Urában! Hiszünk a fiatal ember Urában! Hiszünk a fiatal ember Urában. Majd hírül adták a királynak. Nézd! Amitől féltél, bekövetkezett. Az emberek hisznek a fiatal ember Urában. Ezután a király parancsot adott, hogy ássanak árkokat az út mindkét oldalán. Miután elkészültek, tüzet gyújtottak azokban. Majd kihirdették, hogy mindenki, aki nem hajlandó megtagadni új hitét, a lobogó tűzzel égő árkokba vettetik. Így cselekedtek. Majd egy asszonyra került a sor, aki egy fiatal fiúgyermekkel érkezett. Az asszony viszolygott a tűzbe vetni magát. Ám a gyermek így biztatta: Anyám! Ne habozz, légy állhatatos! Te az Egyenes Úton jársz, az Igazságot követed.

[Ṣaḥīḥ (hiteles)] [Muslim jegyezte le]

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tudatta: volt egy király, az előttünk élt népek között, és volt neki egy varázslója. Midőn a varázsló elérte az öregkorát, mondta a királynak: Én bizony nagyon megöregedtem, küldj hát hozzám egy fiatalt, akit taníthatok a varázslatra. A király küldött hozzá egy fiatal embert, hogy taníthassa őt. Midőn a fiatal ember a varázslóhoz tartott, az útjába esett egy szerzetes; leült nála egy alkalommal és figyelmesen meghallgatta a szavait. Nagyon tetszett neki az, amit hallott. Midőn legközelebb is elindult a varázslóhoz, ismét elment a szerzetes mellett és leült nála. Mikor megérkezett a varázslóhoz, az megütötte a késése miatt. Ezt később ő elpanaszolta a szerzetesnek, aki mondta: Ha félsz a varázslótól, akkor mondd: a családom tartott vissza; ha pedig a

családodtól félsz, mondd: a varázsló tartott vissza. Mindeközben, egy hatalmas állat került eléje, amely megakadályozta az embereket a szabad járásban. Ő pedig mondta: Ma, meg fogom tudni vajon a varázsló a kiválóbb vagy a szerzetes. Megragadott egy követ és mondta: Ó, Allah! Ha a szerzetes útja kedvesebb a Számodra, mint a varázslóé, akkor pusztítsd el ezt a állatot, hogy az emberek szabadon járhassanak. Megdobta és megölte azt. Ezt követően az emberek szabadon járhattak. Elment a szerzeteshez és tudatta vele a történteket. A szerzetes pedig mondta neki: Ó, fiam! Te, ma, sokkal kiválóbb lettél, mint én! Elért hozzád az, amit én gondolok. Megpróbáltatásokban lesz részed; és midőn próbatételeket fogsz kiállni, ne utalj majd rám. A fiatal ember születésétől fogva vakot, leprást és más beteg embereket kezdett gyógyítani Allah engedelmével. A király egyik közeli bizalmasa erről tudomást szerzett, aki előzőleg elvesztette a látását. Számos ajándékkal felszerelkezve elment hozzá és mondta a fiatal embernek: Mindez, ami itt van az ajándékokból, a tiéd lesz - ha meggyógyítasz engem. Ő pedig mondta: Bizony, én nem gyógyítok meg senkit, ellenben Allah képes a gyógyulást adni. Ha hiszel Allahban, akkor én fohászkodni fogok Allahhoz és Ő meg fog gyógyítani. Ő hitt Allahban és így Allah meggyógyította. Elment a királyhoz és leült mellé, a szokásának megfelelően. A király pedig mondta neki: Ki adta vissza a látásodat? Mondta: az Uram. Mondta: Hát neked, rajtam kívül is van urad? Mondta: az én Uram és a te Urad - Allah. Megragadta, elfogatta és addig kínoztatta, amíg el nem árulta a fiatal embert. Előhozták a fiatalembert, és mondta neki a király: Fiam, eljutott hozzám varázslásod híre, amelynek segítségével a születésétől fogva vakot és a leprást gyógyítod és még ezt és ezt is teszel. A fiatal ember erre azt mondta: Én bizony, nem gyógyítok, hanem Allah az, aki gyógyít. Ezután a király megragadta és addig kínoztatta, amíg be nem vallotta a szerzetes hollétét. Előhozták a szerzetest. És azt mondták neki: Mondj le a hitedről és hagyd el a vallásodat! Ő ezt megtagadta. Fűrészt hoztak elő, amit a feje közepére helyeztek és kettévágták a fejét. Majd a király bizalmas emberét hozták elő és azt mondták neki: Hagyd el a vallásodat! Ő ezt megtagadta. A fűrészt a feje közepére tették és kettévágták a fejét. Ezután a fiatal embert hozták elő és azt mondták neki: Hagyd el a vallásodat! Ő ezt megtagadta, ekkor a király emberei kezére adták, akik három és tíz között voltak. Mondta a király: Vigyétek ehhez és ehhez a hegyhez, vigyétek fel a hegy tetejére. Ha elértek a csúcsára és ő elhagyja vallását, rendben van; ám ha ezt megtagadja megtenni, vessétek le a mélybe. Elvitték és felvitték a hegyre. A fiatal ember azt mondta: Ó, Allah! Ments meg tőlük, úgy ahogyan Te akarod! Megremegett alattuk a hegy és megmozdult, nagyon erős rándulással rengett - a király emberei lezuhantak. Ő pedig visszament a királyhoz. Mondta neki a király: Mit tettek a veled lévő emberek? Mi van velük? Mondta: Allah megvédett engem velük szemben. Ismét néhány embere kezére adta őt és mondta nekik: vigyétek el egy kisebb hajóra és menjetek mélyen be a tengerre; ha lemond a vallásáról, rendben van. Ha azt nem teszi meg, vessétek a tenger mélyére. Elvitték, a parancs szerint. Ő pedig mondta: Ó, Allah! Ments meg tőlük, olyan módon ahogyan Te akarod. A csónak felfordult velük és a kísérői mind a vízbe fulladtak. Ekkor a fiatal ember elindult vissza a királyhoz. Mondta neki a király: Mit tettek a veled lévő emberek? Mi van velük? Mondta: Allah megmentett engem velük szemben. Majd a fiatal ember azt mondta a királynak: Te nem tudsz megölni engem, addig, amíg azt nem teszed, amit én parancsolok meg neked. A király azt mondta: mi lenne az? A fiatal ember azt válaszolta: gyűjtsd össze az embereket egy szabad területen, és feszíts ki engem egy pálmafa törzsére, majd vegyél egy nyilat a tegzemből és helyezd az íj közepére, majd mondd: Allah Nevében! A fiatal ember Uráében! Majd lődd ki rám! Ha így cselekszel képes leszel megölni engem. Ekkor összegyűjtötte az

embereket egyetlen helyen, és a pálmafa törzsére feszítette ki. Majd kivette a nyilat a tegezéből, majd pontosan az íj közepére helyezte, majd azt mondta: Allah Nevében, Aki a fiatal ember Ura! Ezután kilőtte a nyilat, ami éppen a halántékába fúródott, a szeme és füle között; ő felemelte a kezét a halántékához a nyíl helyéhez és meghalt. Az emberek pedig mondták: Hiszünk a fiatal ember Urában! Hiszünk a fiatal ember Urában! Hiszünk a fiatal ember Urában! Előhozták a királyt és az mondatott neki: Hát most már látod azt, amitől féltél? Bizony, Allahra, elért és lecsapott rád az, amitől féltél - azaz: az a tény, hogy az emberek a fiatal embert követték és ők mind hittek az ő Urában. Ekkor megparancsolta, hogy hasogassák fel a földet hatalmas téglalap alakú hasítékokat alakítottak ki az utak bejáratainál, amelyekben tüzeket gyújtatott. Majd mondta: Aki nem tér vissza a vallásáról, azt vessétek azokba a tüzekbe. Tették, amit a király parancsolt. Végül érkezett egy asszony és vele együtt volt egy fiatal gyermeke. Az asszony megállt és erősen maradni akart a helyén és nem akart a tűzbe ugrani. A gyermeke azt mondta neki: Ó, anyám! Légy állhatatosan kitartó! Te az Igazságot követed.

http://www.sunnah.global/hadeeth/hu/show/3303